

rettiget til at kunne vente, at jo mere Indflydelse denne Autoritet faaer paa Valgene, som besidder den store Dannelsse og Nærskyndighed, med bestemte Sikkerhed kan man ogsaa vente, at disse Egenstaber ikke ville komme til at mangle hos de Mænd, som vælges til Forligsmæglere. Jeg skal, som sagt, gjerne indrømme, at det kan være en Skønssag, men desto vigtigere forekommer mig en anden Betragtning, som jeg maa tillade mig at fremhæve, den nemlig, at det jo er Amtsraadene og ikke Sogneforstanderskaberne, hvem det overlades at sammensætte de forskjellige Dele af Forligsvæsenet til et Hele; det er Amtsraadet, som bestemmer Districtsinddelingen og tager Bestemmelse angaaende Mødestedet, og det er Amtsraadet, som maa paasee Amtets oeconomicke Interesser i det Hele; altsaa maa Amtsraadet ogsaa have Indseende med, at der ikke ved Ordningen af Forligsvæsenet paafores Amtsrepartitionens uforbundne Udgifter. Men, naar det nu er paa lagt Amtsraadene at tage disse Hensyn i Betragtning og ordne Forholdene i det Hele, saa forekommer det mig at være urigtigt, naar man ved Siden deraf vedtager en Bestemmelse, som vil kunne gjøre det umuligt for Amtsraadene tilbørligt at paaagte disse Hensyn, og dog vil dette kunne blive Tilfældet, dersom man vedtager § 2 saaledes, som den staaer i Lovforslaget. Det kan nemlig ikke nægtes, at, naar Sogneforstanderskaberne alle i een Kreds kun bringe de samme 2 Mænd i Forslag, saa vil Amtsraadet være udelukket fra enhverformelig Indflydelse paa Valgene, og Amtsraadet kommer da i den Forleghed at skulle uden

Videre anerkende disse Mænds Valg, uden Hensyn til, om de boe sjernt fra hinanden eller sjernt fra det Mødested, der ansees for det hensigtsmæssigste for Forligs-Districtet, og Amtsraadet vil da heller ikke kunne forhindre, at Amtsrepartitionens fondene bebyrdes med nok saa store Omkostninger. Amtsraadene ville i alle nævnte Henseender være uden den fornødne Indflydelse paa, at en hensigtsmæssig Sammenordning kan naaes, og Sogneforstanderskaberne ville ved at udelukke Amtsraadene fra Indflydelse paa Valgene kunne decidere den hele Ordning. Dersom det Spørgsmaal nu forelaa, om ikke ogsaa den hele Sag ligesaa godt kunde stude sin Ordning gjennem Sogneforstanderskaberne som hos Amtsraadene, saa var Sagen en heel anden, saa skulde jeg fra det Synspunkt, jeg her har for Die, slet ikke have Noget derimod, men det Spørgsmaal foreligger aldeles ikke; tværtimod paalægges det jo udtrykkeligt Amtsraadene at tage alle de nævnte Hensyn i Betragtning, saa at man dog ingenlunde kan hengive sig til den Tro, at Sogneforstanderskaberne nok alligevel ville tagttage alt i saa Henseende Fornødent; Sogneforstanderskaberne ville være i deres gode Ret, naar de stige disse Ting vedkomme os ikke, hvad enten Forligscommissairerne faae kort eller langt at reise, enten de boe bekvemt for et for Districtet hensigtsmæssigt Mødested eller ikke, og enten Sagen koster Amtsrepartitionens fonden lidt eller meget, det er altsammen Noget, som Amtsraadene maae paasee — det vedkommer ikke Valgene af Forligelsescommissairerne, hvormed vi alene have at bestille.